

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 26 czerwca 2008 r. — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Kolblmüller GmbH przeciwko Günter Guni i trekking.at Reisen GmbH

(Sprawa C-278/08)

(2008/C 223/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Kolblmüller GmbH

Strona pozwana: Günter Guni i trekking.at Reisen GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1, zwanej dalej „dyrektywą 89/104”) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znak towarowy jest używany w sposób zastrzeżony dla właściciela znaku towarowego, jeżeli znak ten lub podobne do niego oznaczenie (np. element słowny znaku słowno-graficznego) zostaje wpisany jako słowo kluczowe w wyszukiwarce i w konsekwencji po wpisaniu tego znaku towarowego lub podobnego do niego oznaczenia jako hasła w wyszukiwarce na ekranie wyświetla się reklama identycznych lub podobnych towarów lub usług?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1:
 - A) Czy prawo wyłączności właściciela znaku towarowego zostaje naruszone przy wykorzystaniu hasła identycznego ze znakiem towarowym do reklamy identycznych towarów lub usług niezależnie od tego, czy odczytana reklama wyświetla się w wykazie wyników czy też w przestrzennie oddzielnym bloku reklamowym i jest oznaczona jako „link sponsorowany”?
 - B) Czy przy wykorzystaniu oznaczenia towaru lub usług identycznego ze znakiem towarowym lub przy wykorzystaniu oznaczenia identycznych lub podobnych towarów lub usług podobnego do znaku towarowego prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd należy wykluczyć już wtedy, gdy reklama jest oznaczona jako „link sponsorowany” lub gdy nie wyświetla się ona w wykazie wyników, lecz w oddzielnym od niego przestrzennie bloku reklamowym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 10 kwietnia 2008 r. w sprawie T-233/04, Królestwo Niderlandów wspierane przez Republikę Federalną Niemiec przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 25 czerwca 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-279/08 P)

(2008/C 223/47)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. van Vliet, K. Gross i C. Urraca Gaviedes)

Druuga strona postępowania: Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec

Żądania wnoszącego odwołanie

Komisja wnosi o:

- w pierwszej kolejności
 - a) uchylenie zaskarżonego wyroku,
 - b) odrzucenie skargi o stwierdzenie nieważności jako niedopuszczalnej oraz
 - c) obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania przed Sądem i kosztami niniejszego postępowania odwoławczego;
- pomocniczo,
 - a) uchylenie zaskarżonego wyroku,
 - b) oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności oraz
 - c) obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania przed Sądem i kosztami niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- W pierwszym zarzucie Komisja podnosi, że Sąd nieprawidłowo uznał skargę Królestwa Niderlandów za dopuszczalną.

Zdaniem Komisji z orzecznictwa Trybunału, w szczególności z postanowienia w sprawie C-164/02 wynika, że państwo członkowskie nie może żądać stwierdzenia nieważności decyzji Komisji, na mocy której stwierdza się zgodność zgłoszonego przez to państwo środka pomocy ze wspólnym rynkiem.

— W drugim zarzucie Komisja podnosi (pomocniczo), że Sąd nieprawidłowo stwierdził, że sporny środek nie ma charakteru selektywnego, to znaczy nie sprzyja niektórym przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE. Komisja podnosi ponadto, że Sąd nieprawidłowo stwierdził, że nawet wówczas, gdyby środek był selektywny, nie stanowiłby on pomocy państwa ze względu na swój cel oraz byłby uzasadniony charakterem systemu i jego ogólnymi celami.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 10 kwietnia 2008 r. w sprawie T-271/03 Deutsche Telekom przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 czerwca 2008 r. przez Deutsche Telekom AG

(Sprawa C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Telekom AG (przedstawiciele: U. Quack, S. Ohlhoff i M. Hutschneider, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, dawne Tropolys NRW GmbH, dawne CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, dawne KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, dawne tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, dawne VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie T-271/03;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/707/WE⁽¹⁾ z dnia 21 maja 2003 r. opublikowanej pod numerem C (2003)1536 wersja ostateczna;
- tytułem żądania subsydiarnego, obniżenie grzywny nałożonej na Deutsche Telekom AG w art. 3 zaskarżonej decyzji Komisji na podstawie nieograniczonego prawa orzekania przysługującego Trybunałowi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty na poparcie swego odwołania od wyżej wymienionego wyroku Sądu.

W wyroku naruszono art. 82 WE oraz zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ w niniejszej sprawie nie popełniono takiego

naruszenia wspomnianego postanowienia, za które obiektywnie można było nałożyć odpowiedzialność, a wnosząca odwołanie nie ponosi za nie winy. W wyroku nie uwzględniono w sposób wymagany prawem faktu powtarzających się kontroli rzekomego występowania zjawiska nożyc cenowych, dokonywanych przez Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (niemiecki urząd regulacji telekomunikacji i poczty, zwany dalej „RegTP”), który w tamtym okresie był w Niemczech organem regulacyjnym właściwym w odniesieniu do wnoszącej odwołanie. RegTP wielokrotnie badał występowanie zjawiska nożyc cenowych w odniesieniu do dostępu do uwolnionych pętli lokalnych i dochodził do wniosku, że zjawisko to nie występowało. W tej sytuacji indywidualna odpowiedzialność przedsiębiorstwa podlegającego regulacji w odniesieniu do struktury rynku jest ograniczona i zastąpiona odpowiedzialnością właściwego organu regulacyjnego. Uwzględniając decyzje organu regulacyjnego wnosząca odwołanie mogła zasadnie oprzeć się na zasadzie, że jej zachowanie nie naruszało prawa konkurencji. Założenie, że poprzez zwiększenie swych taryf za ADSL wnosząca odwołanie mogła ograniczyć rzekome występowanie zjawiska nożyc cenowych, jest sprzeczne z twierdzeniem samego Sądu, zgodnie z którym „subsydiowanie skośne” na poziomie różnych rynków nie powinno być uwzględniane w ramach badania występowania zjawiska nożyc cenowych. Ponadto Sąd naruszył prawo poprzez nienależyte uwzględnienie okoliczności, że Komisja nie zbadała, czy wzrost taryf na ADSL w każdym razie ograniczył rzekomo występujące zjawisko nożyc cenowych.

W wyroku naruszono art. 82 WE również dlatego, że Sąd niewłaściwie zbadał, czy zostały spełnione materialne przesłanki stosowania tego postanowienia. W niniejszym przypadku analiza występowania zjawiska nożyc cenowych nie jest a priori właściwa dla udowodnienia istnienia nadużycia. Jeżeli (jak w niniejszej sprawie) taryfy za usługi pośrednie zostały ustalone w sposób wiążący przez właściwy organ regulacyjny, analiza ta sama może prowadzić do wniosków naruszających prawo konkurencji.

W tym kontekście Sąd także naruszył ciążący na nim obowiązek uzasadnienia wyroku.

W odniesieniu do zbadania metody wykorzystanej przez Komisję w celu ustalenia występowania zjawiska nożyc cenowych w zaskarżonym wyroku naruszono prawo także w odniesieniu do kilku centralnych aspektów. Po pierwsze, z powodu tego, że kryterium zwane „As-Efficient-Competitor-Test” (kryterium równie skutecznego konkurenta), które Sąd uznał za jedyne kryterium porównawcze znajdujące ogólne zastosowanie, na którym należało się oprzeć, jest w każdym razie pozbawione znaczenia, jeżeli przedsiębiorstwo dominujące na rynku oraz jego konkurenci (jak w niniejszej sprawie) prowadzą swoją działalność w różnych warunkach ustawowych i faktycznych. Po drugie, z powodu tego, że analiza występowania zjawiska nożyc cenowych uwzględnia jedynie taryfy za przyłączenie do sieci, podczas gdy taryfy za inne usługi telekomunikacyjne oparte na tych samych usługach pośrednich (w szczególności rozmowy) nie zostały uwzględnione. Zawarte w wyroku stwierdzenia dotyczące rzekomego występowania zjawiska nożyc cenowych również zawierają kilka błędów co do prawa, a Sąd nie zbadał występowania związku przyczynowo-skutkowego między rzekomym zjawiskiem nożyc cenowych i swymi stwierdzeniami dotyczącymi struktury rynku.